

Divendres 15 de març / 19 hores
Diumenge 17 de març / 18 hores
Cinema Edison

2019

The Children Act

(*El veredictó*)

de Richard Eyre

Versió original en anglès subtitulada

Fitxa tècnica

Guió: Ian McEwan (basat en la novel·la d'Ian McEwan)
Fotografia: Andrew Dunn / Música: Stephen Warbeck
País: Regne Unit / Any: 2017 / Durada: 105 minuts
No recomanada a menors de 7 anys

Fitxa artística

Emma Thompson, Stanley Tucci, Fionn Whitehead, Jason Watkins, Ben Chaplin, Rupert Vansittart, Anthony Calf, Rosie Cavaliero, Andrew Havill, Nicholas Jones, Dominic Carter, Micah Balfour, Nikki Amuka-Bird, Des McAleer

SINOPSI. Mentre el seu matrimoni s'enfonsa, l'eminent jutgessa de la Cort Suprema, Fiona Maye, ha de prendre una decisió que pot canviar la seva carrera: decidir si un adolescent ha de rebre una transfusió de sang que podria salvar-li la vida, malgrat les seves conviccions religioses. La seva inusual visita a l'hospital on és l'adolescent produirà un profund efecte en tots dos.

EL DIRECTOR. Richard Eyre (Barnstaple, Devon, 1943) és un director i productor britànic. Va estudiar a Cambridge i al Lincoln College d'Oxford. Va iniciar la seva carrera com a director teatral als anys 60 i a finals d'aquesta dècada ja era director associat del Royal Lyceum Theatre d'Edimburg. La seva carrera va continuar com a director artístic del Nottingham Playhouse per, més endavant, fer-se càrrec del Royal National Theatre. Ha treballat per la televisió i és autor de pel·lícules com *The Ploughman's Lunch* (*La comida del labrador*, 1983), *Laughterhouse* (1984), *Loose Connections* (1985), *Iris* (2001), *Stage Beauty* (*Belleza prohibida*, 2004), *Notes on a Scandal* (*Diario de un escándalo*, 2006) i *The Other Man* (*Crónica de un engaño*, 2008).

CRÍTICA

Aquesta pel·lícula de producció britànica dirigida per Richard Eyre planteja amb majestuositat diversos dilemes als quals els éssers humans podem enfrontar-nos. D'una banda (la part professional de Maye) tracta el tema principal del judici: la fe contra la ciència. Adam és un jove a qui han ensenyat tota la seva vida a obeir el mandat de Déu i està disposat a morir

de leucèmia per aquest motiu, ja que el Gènesi prohibeix que les persones rebin transfusions de sang, ja que és un símbol únic i intransferible del nostre ésser. La pel·lícula aborda les decisions que prenen els creients pel que fa a la salut; els que pensen que si es curen o no depèn únicament de la voluntat de Déu.

Adam, un noi que després de la seva recuperació se sent excessivament agraït cap a Fiona. Es plasma així en el film, per exemple, en el moment del judici en el qual l'advocat que defensa l'hospital incrimina el pare d'Adam dient que: "Si la Bíblia es va fer fa segles, quan no existien les transfusions, com sap que estan prohibides?". El pare respon simplement "estan prohibides en la ment de Déu". També es planteja col·lateralment el conflicte de l'eutanàsia: cada persona té potestat de decidir si posa fi a la seva vida o no?

D'altra banda (la part personal de Maye) es tracta el tema de les crisis matrimonials. Fiona és una dona que acaba donant més importància a la seva feina que a la seva vida personal i això acaba passant-li factura, ja que, fins que el seu marit no decideix allunyar-se d'ella, no se n'adona realment. És llavors quan la jutgessa surt de la seva "bombolla laboral" i veu la seva rutina amb uns altres ulls.

Thompson i Tucci: química clara sobre la pantalla. La interpretació d'Emma Thompson per poder reflectir-ho és extraordinària i absolutament commovedora (pròpia d'una gran actriu com és ella, amb la seva trajectòria). I també és important ressenyar la gran química que hi ha entre ella i Stanley Tucci i que es resumeix molt bé amb una frase que diu aquest en la pel·lícula: "Els matrimonis acaben gairebé com a germans i això som". L'execució i l'ambient d'*El veredict*e conviden l'espectador a empatitzar en cada moment amb cada un dels personatges (no només amb la protagonista, Fiona Maye). A més, es dona una gran importància a la música (amb una banda sonora destacable), ja que també es pot entendre com una metàfora d'allò que uneix Fiona i a Adam: una aficionada al piano i l'altre, a la guitarra. I és just el moment en què posen en comú les seves aficions quan els dos personatges s'uneixen més. *El veredict*e és una pel·lícula que dona peu a reflexionar sobre múltiples aspectes de la vida i al mateix temps fer-te gaudir, encara amb un context dramàtic. Cadascun passa a ser el jutge (igual que ho és Fiona Maye) de les situacions que s'hi exposen i, com diu en el film el personatge de Fiona, "La vida és més important que la dignitat", i això és una cosa que sempre s'ha de tenir en compte.

Marina Acedo / *Thejournalist.es*

* * *

(...) El llargmetratge no respon a les convencions del cinema judicial i defuig, així, el suspens associat al desenvolupament d'un procés controvertit. *El veredict*e juga obertament en una altra lliga i es concentra substancialment en el retrat psicològic de la influent magistrada i en la insòlita (i desconcertant) relació que acaba tenint amb el jove implicat en el judici que ha de resoldre.

Les seqüències que recullen els seus encontres (perturbadors i estranys) són, amb diferència, les més rellevants del film (...) *El veredict*e ens proposa tot un seguit de reflexions punyents (el poder de les nostres decisions sobre altres persones), com en totes les obres concebudes per McEwan, que es concreten en un tractament seriós i mesurat. (...)

La camaleònica actriu Emma Thompson ens emociona i ens convenç amb una composició summament depurada. Una altra gran interpretació d'una actriu majúscula.

Jordi Bordas

PROPERES SESSIONS

23 i 24 de març: Three Identical Strangers (*Tres idénticos desconocidos*, 2018), de Tim Wardle

29 i 31 de març: Au bout des doigts (*La clase de piano*, 2018), de Ludovic Bernard

Cicle Gaudí. 19 de març: Entre dos aguas (2018), d'Isaki Lacuesta

Petit Edison. 31 de març / 11.30 h: Un dia de festa! La festa del cinema infantil en català

Associació Cultural Granollers

Roger de Flor, 33, 2n, 2a
08401 Granollers
T 93 861 55 98
secretaria@acgranollers.cat

www.acgranollers.cat
@ACGranollers
AC Granollers
@acgranollers

AMB EL PATROCINI DE:

EN CONVENI AMB:

Ajuntament de Granollers

